

En overgang fra vanvid til fornuft

Af Dennis Speed

Den 20. november 2024, EIRNS

Den »kollektive Biden-administrations« beslutning om offentligt at indlede en krig med Rusland uden godkendelse fra den amerikanske kongres eller konsultation med den nyvalgte præsident medførte følgende svar fra det tidligere kongresmedlem fra Ohio, Dennis Kucinich, som stiller op til kongressen som uafhængig i år.

»Biden har truffet en beslutning om at bringe USA ind i en utvetydig optrappingsfase ved at bruge Ukraines territorium til at angribe Rusland direkte med missiler, der kan nå 300 km. i dybden. Det er en ulovlig handling fra præsidentens side, som sætter vores nation på en kurs mod krig med Rusland.

»Det amerikanske folk stemte på Trump for at afslutte krigene. Biden ønsker tilsyneladende at afslutte verden. Trump lytter til det amerikanske folk. Biden lytter til NATO's nederdrægtige dagsorden.

»Trump har sat USA's interesser for fred og velstand først.

»Ingen præsident har ret til at bruge ensidig udøvende magt til at tillade et amerikansk missilangreb mod en anden nation. Det inviterer til et gengældelsesangreb. Det er en rigsretsmæssig lovovertrædelse.«

Lad os også bemærke, hvad Vladimir Putin udtalte den 12. september om sit syn på, hvorvidt Ukraine eller NATO er ansvarlig for opstillingen af ATACMS eller andre langtrækkende missilsystemer: "Disse våben er umulige at anvende uden efterretningsdata fra satellitter, som Ukraine ikke råder

over. Det kan kun ske ved hjælp af satellitter fra EU eller USA – generelt NATO-satellitter. Dette er det første punkt.

“Det andet punkt – måske det vigtigste, tilmed nøglepunktet – er, at kun NATO-militærpersonale kan udføre flyvninger med disse missilsystemer. Ukrainske soldater kan ikke gøre det.»

Så Rusland ser på ingen måde dette som »at ukrainerne får tilladelse til at affyre langtrækkende missiler ind i Rusland«. Rusland ser det som, ja, hvad det er. NATO er nu offentligt engageret i netop den krig mod Rusland, som NATO hævdede at ville undgå ved at finansiere og bevæbne Ukraine. Det er i sandhed meget alvorligt.

Det er velkendt for alle kompetente iagttagere, at brugen af ATACMS ikke kan ændre udfaldet af krigen i Ukraine, som er tabt og har været tabt i nogen tid. Og vi skal huske, at den tidligere præsidentkandidat Robert F. Kennedy Jr. den 17. september sammen med Donald Trump Jr. skrev en kronik – “Forhandl med Moskva for at afslutte Ukraine-krigen og forhindre atomødelæggelser.” » *New York Times* rapporterede torsdag, at Biden-administrationen overvejer at give Ukraine lov til at bruge NATO-leverede langtrækkende præcisionsvåben mod mål dybt inde i Rusland. »En sådan beslutning vil udsætte verden for større risiko for atomar ødelæggelse end på noget tidspunkt siden Cuba-krisen.« Den 17. november tweetede Donald Trump Jr.: »Det militærindustrielle kompleks ser ud til at ville sikre sig, at de får gang i 3. verdenskrig, før min far får en chance for at skabe fred og redde liv.«

Men vi bør samtidig bemærke, at NATO's nye missildirektiv også kan være politisk anvendt som en måde at begynde at optrappe en global konflikt i Asien og Stillehavet. Der har været en svag, men vedholdende påstande om, at udstationeringen af “11.000 eller 15.000 nordkoreanske tropper” var endnu et element i den optrapning af krigen, som denne “kollektive Biden”/NATO-“Ragnarok”-bedrift indebærer, for både at involvere og provokere Sydkorea og implicit Kina. Ukraines

ambassadør i Seoul, Dmytro Ponomarenko, hævder, at Nordkorea har etableret et kommando- og kontrolcenter i Kursk, som ledes af syv generaler, og at så mange som 100.000 nordkoreanske tropper kan blive sendt gennem Ukraine? på kort tid. Han foreslår, at Sydkorea deltager i den dødsmerkede ukrainske kamp med våben og tropper. Dette tilmed mens præsident Xi Jinping netop har mødt den sydkoreanske præsident Yoon Suk Yeol den 15. november på APEC-topmødet i Peru, og mens Kina, Japan og Sydkorea begynder at forsøge at opbygge et indbyrdes samarbejdsforhold.

Det er nødvendigt at indføre en begrebsmæssig højere orden for at styre verdens ledere og deres handlinger, og det hurtigst muligt. Mens medierne gør opmærksom på, at Vladimir Putin har skrevet under på den politik, han formulerede den 25. september om den nye russiske doktrin om anvendelse af atomvåben, gør *Executive Intelligence Review* og Schiller Instituttet opmærksom på et andet sæt bemærkninger, som Putin for nylig fremsatte på den årlige konference i Valdai Discussion Club:

»Fremkomsten af nationer og kulturer, som af den ene eller anden grund tidligere har befundet sig i periferien af den globale politik, indebærer, at deres egne klare ideer om lov og retfærdighed spiller en stadig vigtigere rolle,« sagde Putin. »De er forskellige. Det kan give indtryk af uenighed og måske kakofoni, men det er kun den indledende fase. Det er min dybe overbevisning, at det eneste mulige nye internationale system er et, der omfatter polyfoni, hvor mange toner og mange musikalske temaer lyder sammen for at danne harmoni. Vi bevæger os så at sige mod et verdenssystem, der bliver polyfonisk snarere end polycentrisk; et system, hvor alle stemmer bliver hørt og, vigtigst af alt, absolut skal høres.» Sæt disse bemærkninger fra Putin i sammenhæng med Abraham Lincolns berømte afsluttende bemærkninger i hans første indsættelsestale den 4. marts 1861: »Hukommelsens mystiske akkorder, der strækker sig fra hver slagmark og patriotgrav

til hvert levende hjerte og ildsted over hele dette brede land, vil stadig svulme op i Unionens kor, når de igen berøres, som de helt sikkert vil blive, af de bedre engle i vores natur.« Endelig kan man overveje præsident John F. Kennedys bemærkninger, mindre end en måned efter Cuba-krisen, i hans tale den 29. november 1962, hvor han indviede det nationale kulturcenter, nu kendt som Kennedy Center for the Performing Arts:

»Genier kan tale når som helst, og hele verden vil høre det og lytte. Bag stormen af daglige konflikter og kriser, de dramatiske konfrontationer, den politiske kamps tumult, fortsætter digteren, kunstneren, musikeren århundreders stille arbejde med at bygge broer af erfaring mellem folk, minde mennesket om universaliteten af dets følelser og ønsker og fortvivlelse, og minde det om at de kræfter der forener er dybere, end dem der splitter.

»Således er kunst og opmuntring til kunst politisk i den dybeste forstand, ikke som et våben i kampen, men som et instrument til forståelse af det meningsløse i kamp mellem dem, for hvem menneskets tro er fælles.«

Det er de karakteristiske opfattelser af statskunst, som må præge tankegangen hos den amerikanske borger, det amerikanske præsidentskab og verdens lederskab. Det er de karakteristiske opfattelser, der vil blive diskuteret på Schiller Instituttets internationale konference den 7.-8. december: »I Schillers og Beethovens ånd bliver alle mennesker brødre«. Vi anbefaler de Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur som en vigtig forberedelse til konferencen og de efterfølgende handlinger, som vi, dens deltagere, vil iværksætte.

Foto: John F. Kennedy